10de JAARGANG — CURACAO DEN 23n. DECEMBER 1893 — N° 521

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels f 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN . VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un numbe? só fl. 0,25.
Un annacio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel ma? fl. 0,07½.

DE GEBOORTE VAN CHRISTUS.

Glorie zij aan God !, klinkt het over de wereld, zijn rijk, sedert lang aangekondigd en verwacht, begint in de kribbe van het Kindje Jezus. Rome en Bethlehem betwisten elkander het rijk der wereld. Te Rome heeft Cesar Augustus zijne zegevierende legioenen de een na de andere zien binnenkomen. Hij waant zich de meester van het heelal en legt de orakels, die aan de stad der zeven heuvelen de eeuwige beheersching beloven ten gunste uit van zijne macht. IJdele droom van de verblinde hoogmoed. Het rijk des Cesars zal slechts een tijd bestaan. Bedwelmd van het bloed der martelaren, vervloekt door de onderdrukte volkeren; verscheurd door de barbaren, zal het eens verwoeste hoofdstad aan den oppersten monarch prijs te geven. Deze monarch is te Bethlehem; daar bereidt hij zich voor, om over het heelal te regeeren.

Hoe nu? Is een kind, dat geen plaats in de herberg kon vinden, en hetwelk zijne droevige moeder verplicht was in een kribbe neder te leggen, na hem in een armen doek gewikkeld te hebben, de beheerscher der wereld? Ja, Mijne heeren; de stal is zijn paleis, de kribbe zijn troon, en de armoedige windsels zijn purper. In dien van alles ontblooten toestand begint Hij reeds zijn souvereine macht te toonen, en toont Hij ons zijn oppermacht over hen, wier harten Hij bekoort of ontzet.

Hoe treffend eenvoudig is het verhaal, dat het Evangelie ons biedt.

Toen Jezus ter wereld kwam, bewaakten de herders op eenen naburigen heuvel van Bethlehem, hunne kudde. Zij waren arm, het arme Kind had hen uitgekozen, om Zijne eerste aanbidders te zijn; endewijl zij de kinderen zijn van een volk, sedert lang aan het bezoek der Engelen gewoon, zendt Hij hun een hemelschen bode, wiens goddelijk licht hen omstraalt en hun vrees inboezemt.

Vreest niet, zeide de Engel, ik kom u en een gansche volk eene groote blijdschap aankondigen. Een Verlosser is u heden in de stad van David geboren; 't is Christus, de Heer. En ziehier het teeken, waaraan gij Hem herkennen kunt; gij zult een Kind in in doeken gewonden in een krib vinden: Hij is het. En eensklaps voegde zich bij den Engel een menigte heerscharen, den Heer lovend en zingend:

Glorie zij God in de hoogste der Hemelen, en vrede op aarde aan de menschen, die van goeden wil zijn.

De Engelen verwijderen zich; en de menschen van goeden wil, in plaats van het wonder waarvan zij getuige zijn geweest, te mistrouwen worden er door vervoerd en roepen in gestdrift uit: — „Laten wij, naar Bethlehem gaan en zien, wat daar geschied is." — Zij kwamen haastig aan, vonden Maria en Jozef en het Kind in zijne kribbe, en erkenden de waarheid van hetgeen hun was aangekondigd.

Hun eenvoudig geloof wordt beloond door een zalige voldoening, waarvan het Evangelie niet spreekt, maar welke het laat gissen; want allen worden met bewondering vervuld over het verhaal der herders en Maria overweegt stilzwijgend in haar hart het eerste blijk der bekoorlijkheid van de almacht haars Goddelijken Zoons.

De eenvoudigen en armen zijn geroepen: maar het Kind van Bethlehem verstoot ook de grooten niet. Koningen verstommen: Jerusalem raakt in vewarring, want drie wijzen komen door eene ster geleid, met eene rijke karavaan uit het Oosten. Het zijn geleerden; God voldoet hun verstand door hen met Zijn hemelsch licht bestralen dat hun een sterrenbeeld doet kennen, dat langen tijd voorspeld en verwacht werd als het geheimzinnig voorteeken van een nieuwen Koning. Het zijn machtigen; zij komen hulde bewijzen aan den koning, dien de hemelen aankondigen. Waar is de koning der Joden, die geboren is, vroegen zij, want wij hebben Zijne ster in 't Oosten gezien en wij komen om Hem te aanbidden. De Synagoge, verlicht door de profeten, zendt hen naar Bethlehem, en de ster wees hun de woning aan van Hem, dien zij zochten. Wreede teleurstelling! Is dit een paleis, waarboven de ster stilstaat? de deuren van een stal worden voor hen geopend, en eensklaps staan zij voor het Kind van twee arme lieden. Maar op het onschuldig gelaat van dit Kind, schittert de zegevierende schoonheid van een God en brengt hunne harten in verrukking.

Zij vallen aanbiddend voor Hem neer en in de geschenken, die zij Hem aanbieden: goud, wierook en myrrhe, erkennen zij Zijn godheid, zijn koningschap, zijn menschheid, die voor allen lijden zal.

Dat zijn de gebeurtenissen, waarmede het heilig Evangelie de kribbe van den goddelijken Zaligmaker omkranst. Sinds meer dan achttien eeuwen overweegt de christen die, maar die bron van heilige leerlingen raakt daarbij niet uitgeput. De blik, die het geloovig gemoed op dat Kind in de arme kribbe slaat, blijft immer nieuw, immer grootsch, immer koninklijk.

Aanschouwt dat goddelijk Kind, dat reeds nu over zijn onderdanen regeert. Reeds in de eerste uren van zijn bestaan leert Hij ons, wat de geschiedenis van alle eeuwen na Hem herhaalt: De Christus overwint, de Christus regeert; Hij zal zijn volk van alle kwaad bevrijden.

Poging tot Koningsmoord.

Geheel Duitschland verkeert onder den indruk van den dubbelen moordaanslag op Keizer en Kanselier! Inderdaad, zoowel op Wilhelm als op Caprivi was de aanslag gericht: een gelijksoortige helsche machine, als in de Kanselarij ontvangen, werd Zondag-ochtend ook ten Paleize bezorgd, met een zelfde begeleidend schrijven, eveneens uit Orleans herkomstig en onderteekend door G. Dechateau, rue de Bout Long no. 17, die dit kistje „radijszaad" aanbood, als „van een bewonderswaardig soort, dat in December gezaaid, reeds in Februari vrucht zou dragen, zonder te bevriezen." De twee gelijk-

FEUILLETON

UN BIERNES SANTOE NA SICILIA.

Sebastiaan a mira di banda di wagen camina maestro di ceremonio a ponéle, meimei di multitud, den último careda, Rosa, e Rosa religiosa, jioe di un di e muhernan na sirbici di su mama; pa hacié mira e cortego mehor, e roeman di Salviati a pasa den multitud, causa algun desorden, i cohendo manoe di e criar hoben koe tabata spantá a bira verleeg, el a hibé den promer careda. Den esai a bini un lamantamentoe i hendenan a papia poco palabra di ofensa coe Rosa i e gentilhombre, di maloe koe el tabata, el no por a wanta tal cos, el a saca su sabla for di balinja i dal e homber koe a ofendéle. Awor a sigi gritoe den otro i golpi i sanger tabata bacia. Es ora e pleitoe a bira un gera homecida, i un piedra koe nan a manda coe forza, a cohe Sebastian, el a kentel riba su cabai, zak riba djé, i e Lazaroni furioso a ranké for di su sija di fluweel i trapé bao di su pia.

Salviati a mira su roeman cai, el a tendé su último gritoe, i el no tabata hende mas, ma un leon sangriènte. El también a dal un gritoe, un gritoe terribel, *vinganza! vinganza!* i ni e Sacerdote, ni es imagen bendicionar di e Santoe, ni e cruz koe ta manda pordona, por a tenéle.

Manera un lámpara cuartisando el a cai riba e multitud i coe toer su forza el ta dal coe su arma; el ta keda dal, esnan koe a dal Sebastian, a cai na nan turno i nan morto ta medio pa otro furia; tabata parcé un incendio koe hende no por paga i koe ta plama den henter stad........

E reunion plamá ta bolbé toer den otro atrobé na misa, i aja, camina poco tempoe promer tabata reina respect i calmo, aja awor toer cos ta bruhamentoe i spantoe.

Salviati a bai su cas manera un leon koe ta bolbé na su cueba, el no a sinti duele di sanger koe el a drama pa vinga su roeman, al contrario, tabata parcéle deber...asina coerazon di hende ta; pa tené paz coe su mes, hende ta contempla su rabia como deber i birtud, i ta reconcilié coen'é.

E kasteel, habitá pa Salviati, ta un edificio di edad media; tabata kasteel bieuw di su majornan i el tabata eleva su torentjinan riba stad Messina, of pa frené of pa protegé; es fortaleza-ai tabata separá for di e stad solamente pa awa hundoenan riba cual nan a poné puénte levadizo; ora hende a baha esakinan i tal jamado rastronan di heroe, anto no tabatin pasasji....

Salviati combenci di esai, tabata bofon coe amenaza di pueblo.

Es amenaza, es tono-aki no a sigi dura largoe; pueblo ta un jioe grandi, kende su amor i odio ta disparcé liger....Despues di algun seman a bini paz meimei di e kasteel i stad; poblacion a loebida i pordona crimennan di e gentilhombre.. Ma Salviati no a pordona, i cordamentoe na e sanger dramá i deseo na vinganza a jena su coerazon. E sanger koe el a haci corré, no tabata suficiente pa su odio. El koe a mata su roeman, é di promer, é di mas grandi culpabel a huié i un hende manera Salviati mester a hajé na su poder.

Porfin e presa-ai a cai den su manoe i es ora-ai un legria infernal a jena coerazon di e Siciliano. Es ora-ai un porta di un prison scur a habri den bóvedanan subterráneo di e kasteel pa e pober biagero, tabata el koe a mata Sebastian!.......

Pobercito criatura! morto koe el a causa, tabata di repiente, i el, sin aire, sin un rajo di luz, sin algun speranza, hincá den mondongo di tera lo el mira morto jega cada dia un pia un pia su dilanti.

Awor Salviati tabata hala rosea mas liber! Su cara a bira menos severo, hende lo a bisa, koe el a haci un bon obra i coe e vinganza terminá-ai el tabata rísca camna frenta ariba.

Su mama tabata papia semper na fabor di e prisonjero, ma tabata por nada. Bigeza i tristeza a caba coe su forza; den semana santa su situacion a bira, peor, asina koe su fin tabata cerca.

Asina el a larga jama toer familia di cas, su criarnan bieuw i su pagenan hoben, su senjoritanan di compania i criar muhernan, su rentmeester i su limosnero, su jioe Salviati i, pa toema lugar di e morto, retrato di Sebastian.

Ora toer tabata reuni na su cama di morto, el dici: "Na nomber di Tata, di Jioe i di Spiritu Santoe, mi ta declara di moeri den Iglesia Catolica Apostólica, i mi ta spierta boso toer koe a bini pa tendé mi último palabranan, di keda

luidende brieven waren door dezelfde onbedreven (of verdraaide ?) hand met eenige spelfouten geschreven. Noch de Keizer, noch de Kanselier openen echter persoonlijk de hun toegezonden pakketten, zoodat het anarchistisch geboefte langs *dezen* weg der postzendingen bezwaarlijk zijn doel zal bereiken, maar enkel adjudanten of ambtenaren van dienst kan treffen, die de paketten te openen hebben. Evenals majoor Ebmeyer, die het pakket van Caprivi opende, terstond aan eenige uit het kistje vallende korrels zag, dat hij met kruit en niet met „radijszaad" te doen had, zoo werd ook ten Paleize door een kleine omstandigheid terstond achterdocht gewekt, zoodat een onheil werd voorkomen en de politie beide kistjes aan een zorgvuldig onderzoek kon onderwerpen. Men vond buskruit en een patroon van ontplofbare stof met een percussie of iets dergelijks om bij het openen van het doosje de ontploffing te veroorzaken : het officieele rapport van het onderzoek is nog niet bekend. Zondag bleef zelfs de geheele aanslag geheim, en dat die ook tegen den Keizer was gericht, werd eerst later door de *Norddeutsche* bekend gemaakt.

Caprivi had, om alle sensatie te vermijden, enkel de fransche ambasade en de fransche Regeering kennis gegeven, ten einde 't onderzoek naar de daders niet te vertragen. De fransche legatieraad Soulange begaf zich onmiddelijk naar de Kanselarij, maar vernam dat Caprivi reeds was uitgegaan. Zelfs toen Maandag de zitting van den Rijksdag geopend werd, was de aanslag nog niet bekend : maar gisteren, toen Caprivi in den Rijksdag verscheen, waar juist de conservatief Frere aan het woord was, nam deze (nog van geen aanslag op den *Keizer* wetende) terstond de gelegenheid waar, om zijn diepe verontwaardiging uit te spreken en God te danken voor de mislukking. „Mij vooral," zeide hij, „is het een voldoening, mijn dank aan de Voorzienigheid daarvoor te uiten, omdat mijn partij in den laatsten tijd met den Rijkskanselier overhoop lag. In geen buitenlandsch Parlement zou men het begrijpen, wanneer wij niet deze gebeurtenis hier in den Rijksdag gedachten (*tegenspraak links*). Uwe tegenspraak bewijst mij dat de vrijzinnige partij en de sociaal-democratie bij elkander behooren (*rumoer links*). Ik spreek onze levendige bevrediging en onze dankbaarheid voor Gods genadige beschikking uit (*bijval rechts*)." — Andere afgevaardigden wenschten Caprivi persoonlijk geluk, terwijl bovendien den Rijkskanselier talrijke bewijzen van deelneming ten deel vielen.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

ZONDAG 24 Dec. en Zondag 31 Dec. zal de Gouverneur niet ontvangen.

De Adjudant bij den Gouverneur,
R. W. VAN WIERINGEN.

Bij Gouvernements beschikking dd. 15 dezer N°. 785 is de Heer C. Blommerde, Geestelijke van den 2e rang, Directeur van het Gasthuis of Hospitaal alhier, met ingang van den 1n. Januari 1894, belast met de waarneming der betrekking van Directeur der Krankzinnigen- en Leprozengestichten.

Aan den Heer J. Ferguson, Advocaat-generaal bij het Hof van Justitie in deze Kolonie, tot herstel van gezondheid, met ingang van den 1n Januari 1894, binnenlandsch verlof voor den tijd van een maand verleend.

Gedurende den verloftijd van den Heer Ferguson :

a. de Heer J. B. Gravenhorst, Griffier bij het Kantongerecht alhier, belast met de waarneming van de functiën van Advocaat-generaal : en

b. de Heer M. S. Lansberg, 2e Commies ter Griffie van het Hof van Justitie, belast met de waarneming van het ambt van Griffier bij het Kantongerecht alhier :

De heer J. H. J. Hamelberg, Griffier bij den Raad van Justitie en het Kantongerecht op St. Eustatius, aan wien twee maanden binnenlandsch verlof naar dit eiland is verleend, tijdelijk werkzaam gesteld ter Griffie van het Hof van Justitie.

De opdracht aan den Heer George Marchena van de waarneming der functiën van assistent-loods, van de St. Anna-baai gedurende het verlof van den functionaris J. Evertsz ingetrokken :

gedurende het voormeld verlof den Heer J. Ludwig belast met de waarneming der functiën van den assistentloods van de St. Anna-baai.

Werdt ter kennis van het algemeen gebracht, dat de paketbark "Gouverneur van Heerdt", uithoofde van de aanstaande feestdagen, in plaats van 24 en 31 December, 25 December en 1 Januari a. s. van Bonaire hierheen, en, in plaats van 25 December en 1 Januari, 26 December en 2 Januari a. s. van hier naar Aruba zal vertrekken.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven :

Abelino Rosas, Audelia Gruner, Hendrik Henriquez, Rosalina Henriquez, A. L. Foulkes 2, E. Gonzalez, Leonor Penso, Max Teger, Theodurus Broos, Elmigdio Muños, Julio Penche, J. J. Naar, Prospero Baiz, K. J. Sowisto, bark Vesta, Eulalia Pol, Maduro Jr. & C°., Fco. Dupaine, Johana Caspoeson.

NEDERLAND.

— De Haagsche correspondent der *Nieuwe Groninger Courant* schijnt vrees te koesteren voor een verdere verwijdering tusschen liberalen en radicalen tengevolge van het vraagstuk der missie bij den Paus. Hij schrijft naar aanleiding der in de laatste dagen weer ter sprake gekomen quæstie : "Men verwacht vrij algemeen dat, nu van liberale zijde de quaestie van het herstel eener missie bij den Paus is ter sprake gebracht, de katholieke fractie er gebruik van zal maken om de radicalen, wier organen er zich 't warmst over maken, in te pakken en daardoor tevens een eindje verder te verwijderen van de liberalen. De katholieke kamerclub moet zich, naar ik hoor, met het vraagstuk ook hebben bezig gehouden, doch de heeren begrijpen maar al te goed, dat een practisch resultaat thans niet is te verkrijgen en dat derhalve het aan de orde brengen van de zaak niets anders dan politieke munt kan geven. Het optreden, bij zijn eedsaflegging, van mgr. dr. Everts, in den violet-kleurigen bisschopsmantel, als kamerheer van den Paus, heeft op velen den indruk gemaakt van een manifestatie : of deze was bedoeld, laat ik in 't midden, doch zeker mag men verwachten, dat het nieuwe lid voor Roermond, die in 't parlement verscheen als pauselijk dignitaris, de eerste gelegenheid, die hem daartoe geboden wordt, zal aangrijpen om nu ook voor 't gezantschap bij het Vaticaan in de bres te springen."

BUITENLAND.

Frankrijk.— De ministerieele rede beslaat meer dan eene kolom druks in den *Temps*, wel een bewijs dat zij zeer lang is. Misschien is zij wel de langste rede, welke ooit door een premier bij eene kameropening is uitgesproken, en daar de lengte van een programma meestal in omgekeerde verhouding staat tot zijne duidelijkheid en dit stellig met dit programma het geval is, kan men nagaan hoe veel wijzer het land sedert geworden is. Duidelijk is de rede in de eerste plaats ten opzichte van de grondwetsherziening en de scheiding van Kerk en Staat, welke— maar dat wist reeds ieder — door het ministerie worden verworpen. Van de amnestie wordt daarentegen niet gesproken en evenmin van eene belasting op het inkomen. Wel wordt partij gekozen in elke belasting tegen het beginsel der progressie. Het ministerie geeft eene reeks van wetsvoorstellen, ook die welke op dit oogenblik bij den senaat aanhangig zijn, of door de oude kamer niet zijn afgedaan, en zegt dan nog dat het den lijst had kunnen uitbreiden. Hoe hiermede de verklaring te rijmen, dat de begrootings-arbeid — op de begrooting voor 1895 zal de conversie der 5½ percents voorkomen — de voornaamste taak der kamer zal zijn ? Vast was het ministerie in zijne verzekering, dat het de vrijheid van arbeid zal beschermen en de orde handhaven tegen iederen verstoorder. Bij deze beide zinsneden waren de toejuichingen het luidst en het meest algemeen. Op de voorlezing dezer rede, waarbij Dupuy eenige malen had moeten ophouden om de rumoer dat de uiterste linkerzijde maakte, volgde een verzoek van Jaurès en Millerand om het ministerie te mogen interpelleeren over zijne algemeene politiek. Lavertujon en Lockroy verlangden uitstel der behandeling tot Donderdag. Dupuy verzekerde dat de kamer hem genoegen zou doen met de dadelijke beraadslaging, welke daarop met eene meerderheid van 70 stemmen — groot was zij dus niet — werd toegestaan. Jaurès beklom nu de tribune, maar zijne rede was voornamelijk eene verheerlijking van het socialisme. Toen Dupuy gerepliceerd had, besloot de kamer na twee vergeefsche stemmingen — de eerste door het opsteken der handen en de tweede met opstaan en zitten — met 264 tegen 241 stemmen om de verdere beraadslaging te verdagen tot Donderdag.

— In het „ Institut Catholique " te Parijs konde men op den 15 dezer de oprichters en bevorderaars dezer inrichting vergaderd zien. Zij hielden hun jaarlijksche zitting onder presidium van HH. EE. de kardinaal-aartsbisschoppen van Parijs en Reims. Bovendien waren de bisschoppen van Bayeux, Nancy, Vannes, Versailles, Blois, Meaux, Nevers, Clermont, Saint-Dié, La Rochelle, Amiens, Beauvais en Verdun voor de plechtigheid overgekomen. Op dit katholieke instituut wordt niet alleen theologie, maar ook rechtswetenschap onderwezen. De kweekelingen die prijzen ontvingen waren allen studenten in het Romeinsch-, het burgerlijk- en het handelsrecht.

— Door eene wijziging der wet op de drukpers wil de minister van justitie de bladen treffen die de anarchistische daden verheerlijken. De wijzigingen zullen daarin bestaan, dat het verheerlijken van anarchistische daden of van hetgeen de anarchisten noemen "de propaganda door de daad," gestraft zal worden als "misdaad", en niet als "vergrijp," zooals de bestaande wet voorschrijft. Door deze wijziging zal namelijk het parket in staat gesteld worden om een blad als *Père Peinard*, dat thans vervolgd wordt wegens het verheerlijken van de misdaad te Barcelona en hangende het proces ongestoord kan blijven verschijnen, vooraf in in beslag te nemen niet alleen, maar ook te gelasten den verantwoordelijken uitgever preventief in hechtenis te nemen. De politie te Marseille heeft bij 66 personen huiszoeking gedaan. Tal van papieren zijn bij anarchisten in beslag genomen. Opnieuw zijn 4 buitenlandsche anarchisten gevangen genomen.

— De tijden van het heidendom keeren terug, niet alleen in hun zedeloosheid en ongeloof maar zelfs in hun aanbidding van valsche goden. Een zaal van het museum Guinet te Parijs is opgericht als boeddhistische tempel, een altaar is er geplaatst met het beeld van den indischen afgod en een boeddhistische priester heeft er voor een aantal aanhangers de afgodendienst gehouden.

Duitschland. — Het centrum heeft in den rijksdag een voorstel ingediend tot opheffing der Jesuitenwet. Er bestaat kans, dat het centrum ditmaal het voorstel zal aangenomen zien al staat een hevige strijd te wachten. Thans is het voorstel tot opheffing der Jesuitenwet reeds ten vierde male ingediend. Het centrum beschouwt dit als een erfstuk uit de parlementaire nalatenschap van den onsterfelijken Windthorst, en eischt nu eindelijk de beslissing over de vraag, of de verbanning der kloosterlingen na de opheffing der Socialistenwet nog langer tot Duitschlands schande zal moeten voortduren. De behandeling van het voorstel zou 29 November l. l. bij den rijksdag in behandeling komen.

— Volgens de *Ind. Belge* koopt de Duitsche regeering nabij Malmedy aan de Belgische grens uitgestrekte terreinen aan voor een kamp, dat tevens het punt zal zijn, waar de troepen zich bij nobilisatie zullen vereenigen.

— In Duitschland is groot opzien verwekt door het bericht, dat prins Otto van Schaumburg — Lippe is overgegaan tot de Roomsch-Katholieke Kerk, waartoe zijne vrouw behoort.

Groot-Brittannie.—De voornaamste bladen te Londen drukken hunne tevredenheid uit over den afloop der conferentie tusschen eigenaars van mijnen en mijnwerkers, door lord Roseberry belegd. Nochthans betwijfelen zij of de genomen besluiten grooter beteekenis hebben dan die van een wapenstilstand. *The Standard* herinnert er aan, dat de werklieden tot dusver herhaaldelijk hebben geweigerd de tegen hunne aanspraken indruischende uitspraken van raden van verzoening te eerbiedigen, ook al hadden hunne afgevaardigden zich tot het tegendeel verbonden. Het zal derhalve thans moeten blijken of de kolenwerkers in dit geval wel in de beslissing van den raad van verzoening willen berusten, voor het geval de uitspraak tot verlaging der loonen mocht willen leiden. Middellerwijl heerscht er in alle districten groote vreugde over den loop der conferentie, niettegenstaande de aanvoerders voorspellen, dat men nog een korten zwaren tijd zal moeten doormaken, daar er een paar weken zullen verloopen, alvorens de betaling der loo-

---

biba fiél na e santa Religion. Mi no ta bisa boso esai solamente pa priminti boso Paradiso despues di morto, ma també pa sigura boso fortuna di bida temporal. Compasion ta un medio contra disgracia, fé ta doena boso un armamentoe, amor ta lamanta un legria santa i speranza ta doena boso hala pa halza boso riba mundoe.

" Ma boso, koe ta scucha mi, no imagina boso, koe, pa ser cristian, lo ta suficiente di repiti cada mainta, cada anochi : " Pater noster i Ave Maria...." No...no, tin mas exigencia. Ai dén ta existi e sciencia grandi cristiana...Manjan ta dia di pordona...Manjan ta Biernes-Santoe...Si boso kier dulcifica mi pasasji na es otro bida, bai anto boso toer na misa, boso toer, bo ta comprendé mi, mi jioe ?"

Coe e palabranan-ai Salviati a lamanta para, mescos koe e presentenan el tabata na rodia pa tendé palabranan di e muribundo, el a jega cerca su mama i for di su lipnan bleek a sali e palabranan-aki :

" Mama, bo boluntad lo socedé, manjan lo mi bai misa."

" Bon, e mama a respondé, bon, Senjor bai coe bo."

Pa sinjal di rouw kloknan no a bati su manecé, ma nan no tabata tin node di resona, pa jama habitantenan di Messina.

Den e tempoe-ai Biernes-Santoe no tabata como koe ta pa ningun hende : muchanan tabata ninga cos di pasa boca e dia-ai ; nan també tabata juna i despues di merdia ta pida pam sol nan tabata haja. E dia-ai tiéndero no tabata bende, biagero tabata sosega i ricoe no tabata coeri sjers ni cabai, comerciante no tabata bai kantoor i magistrado no tabata sali for di su tribunal ; reynan tabata bandona nan trono, gera tabata para ketoe....Tabata un unico dia den toer dianan. Misa grandi di Messina tabata jená coe cristian. No tabata pa boeniteza di adornonan koe hendenan tabata aja, pasobra mescos koe nan a hiba Jioe di hende su panja sin naad, mescos Biernes-Santoe nan tabata kita toer boeniteza for di e Santuario. Ni tononan melodioso di orgel, ni e cantica encantado no a haci, tan homber, muher como jioe jena den e lugar santoe ; dia di morto di Senjor koor ta ketoe ; pasobra riba e dia Santoe-ai Iglesia ta jora na scondir, mescos koe un biuda koe a perdé su esposo.

E ta sigi.

nen feitelijk aanvangt. De kolenprijzen stagneeren volkomen; er zijn geene koopers.

— Professor Garner, die naar men weet, in het apenland, Zuidwestelijk Afrika de „apentaal" is gaan bestudeeren, is te Liverpool aangekomen, in gezelschap van 2 reizigers, chimpanze-apen, van den „stam" Koulou kampa, met wie hij gedurende den overtocht zeer vertrouwelijk heeft omgegaan. Na 101 dagen — waarom niet 111? — te hebben geleefd in een stalen kooi die hij opzettelijk voor zijn verblijf onder de apen, had laten maken is hij bijzonder tevreden over zijne betrekkingen met zijne vierhandige broeders aangeknoopt en heeft taal noch gebaren van dezen meer geheimen voor hem. Hij is er wel mee!

Spanje.—Na het overlijden van Dona Margarita, de vrouw van Don Carlos, opende de Carlistische partij eene inschrijving voor een artistieken krans op het graf der prinses. Meer dan 30,000 personen zonden eene bijdrage. Don Carlos heeft nu echter verzocht, het bedrag der ingekomen gelden te besteden voor de hospitalen te Melilla.

— Te Barcelona zijn nu in 't geheel 183 anarchisten in hechtenis genomen. Niettemin zijn er, althans volgens de *Frankf. Zeit.*, in de "Calle Cortes," dicht bij de plaats waar de aanslag op Martinez Campos geschiedde, opnieuw niet minder dan zeven peervormige bommen gevonden, waarvan zes geladen waren. Het Liceo-Theater blijft gesloten. De artisten hebben schade vergoeding gekregen en Barcelona verlaten.

— Een treffend huwelijk is te Melilla gesloten. De dochter van den onlangs gesneuvelden generaal Margallo is namelijk in het huwelijk getreden met den luitenant Santos, die, aan de zijde van zijn aanstaanden schoonvader strijdend, ernstig gewond werd. De jonge officier werd per brandcard naar het huis zijner bruid gevoerd. Behalve de weduwe des generaals waren slechts enkele vrienden getuigen der plechtigheid. De inzegening geschiedde door den almoezenier van het hoofdkwartier.

Bulgarije.— Het Bulgaarsche leger gaat, wegens het overlijden van Alexander von Battenberg, eene week in den rouw, het Alexander-regiment eene maand.—De Prins moet hoogst belangrijke gedenkschriften nagelaten hebben. In een der, aan den overledene gewijde opstellen in de verschillende bladen vinden we er aan herinnerd, hoe Alexander een tijd een speelgenoot was van zijnen neef, den tegenwoordigen czaar Alexander III, wiens vader, de onvergetelijke Alexander II, bijzonder veel met den veelbelovenden Battenberger ophad. Reeds toen evenwel konden, misschien wel omdat de Russische zijnen neef de genegenheid zijns vaders benijdde, beide Alexanders elkaar niet zetten. Ook koningin Victoria zond een hartelijk telegram an de weduwe.

Rusland; hij was in 1857 te Sofia gekroond. Rusland had hem aanvankelijk erkend, maar zijn onafhankelijk karakter en de eigenmachtige annexatie van Rumelië haalden hem den toorn van den Czaar op den hals. De oorlog, welke vorst Milan van Servië hem in '85 verklaarde, was een eerste waarschuwing. De Bulgaarsche vorst wist echter zijn leger zoo handig te leiden, dat de Serviërs geheel verslagen werden. Een jaar later, in Aug. '86, kwam er onder Russische invloeden, opstand in het leger. Alexander werd gevangen genomen en overgeleverd aan de Russen, die hem in eene vesting opsloten. In Bulgarije ontstond echter, mede door de wijze waarop generaal Kaulbars zich daar gedroeg zulk eene verontwaardiging, dat men hem wel weer vrij moest laten; hij werd met geestdrift ontvangen. De kuiperijen duurden evenwel voort en Alexander besloot af te treden. Korten tijd daarna was er een oogenblik sprake van een huwelijk met prinses Victoria van Pruisen, maar op aandringen van Bismarck werd dit plan, om Rusland genoegen te doen, verijdeld. Toen aldus dit plan mislukt was, trad de prins in het huwelijk met een actrice en werd officier in het Oostenrijksche leger, terwijl zijn plaats op den Bulgaarschen troon door prins Ferdinand van Coburg werd ingenomen. Wel een burgerlijk slot mag het einde genoemd worden van Prins van Battenberg, die de Bulgaren een volk leerde zijn en ter overwinning wist te leiden. Juist op den verjaardag van den roemrijken slag bij Slivnitza is deze held en Bulgarije's eerste Vorst gestorven. Maandag 20 Nov. heeft in de hoofdstad van Stiermarken de plechtige uitvaart van prins Alexander van Battenberg plaats gehad. Zijne weduwe ontving van de vele vrienden die den overleden Prins en zijne Gemalin zich tijdens hun kort verblijf te Graz hadden gemaakt, de hartelijkste blijken van deelneming. De Keizer van Oostenrijk en de Aartshertogen deden, nevens ettelijke notabiliteiten, der weduwe hunne deelneming betuigen. Verst Ferdinand en Stambouloff zonden aan de weduwe telegrammen van deelneming.— In de Sobranje werd daarna besloten het jaargeld van 50,000 fr. 'twelk de overledene genoot, te blijven uitkeeren aan diens weduwe en kinderen, en de weduwe te verzoeken verlof te geven het stoffelijk overschot te doen overbrengen naar Bulgarije, opdat de eerste Vorst daarvan ruste in zijne hoofdstad.

— Leo Sessler, een der voornaamste beeldhouwers van Hongarije, is op zijn dakkamertje den hongerdood gestorven. Sessler had de groote fontein uitgevoerd op het Calvinplein, en tevens de 16 apostelen in de hoofdkerk te Buda-Pest.

Oostenrijk - Hongarije.— Met leedwezen is in geheel Europa het bericht vernomen, dat prins Alexander van Battenberg, oud-vorst van Bulgarije Vrijdag ll. in den ouderdom van 36 jaren te Gratz is overleden. Graaf van Hartenau, zooals hij thans heette, heeft onder den naam van Alexander van Battenberg vooral in de jaren 1881-86 als vorst van Bulgarije een beduidende rol gespeeld. De overledene was de zoon van prins Alexander van Battenberg, hertog van Hessen, broeder van wijlen de Czarin Maria van

Amerika.—Naar gemeldt wordt heeft president Cleveland zich bereid verklaard koningin Lilioukalani te herstellen op den troon van Hawaï, mits H. M. voldoe aan de volgende voorwaarden: Eerstens, dat aan de bewerkers der omwenteling amnestie worde verleend en hunne goederen geëerbiedigd worden; en vervolgens eene volksstemming over den toekomstigen regeeringsvorm van Hawaï met de bepaling van eene jaarwedde voor de Koningin, bijaldien het volk zich voor een gemeenebest verklaart. De Koningin moet deze voorwaarden aangenomen hebben.

VERSCHEIDENHEDEN.

De particuliere trein van den Czaar van Rusland bestaat uit drie wagens, salonwagen, eetzaal en keuken. Alle drie staan door deuren en gangen met elkaar in verbinding, en die gangen zijn door verplaatsbare zijwanden van gummi op die wijze gedekt, dat het weer er geen invloed op uitoefent en de drie waggons er als een enkele uitzien. Ieder rijtuig is ruim 37 voet lang, zoodat de geheele trein, met balkons erinbegrepen, een lengte van ongeveer 124 voet heeft. De breedte der waggons is bijna 8 voet. Reeds het uiterlijk van den trein is prachtig. De grondkleur is donker korenblauw, fijn gelakt en rijk met goud afgezet. De galerij is verguld, eveneens alle metaalversiering, maar dat verguldsel is met zoo goeden smaak aangebracht, dat het volstrekt niet overladen schijnt. Prachtige zijlantarens, met de keizerlijke kroon gesierd, zorgen voor de verlichting van buiten.

Op gemakkelijke, met gummi belegde treden, gaat men naar binnen. De eerste wagen, de keuken, bevat een kamer voor den kok en het keukenpersoneel, met divan, voorraadkasten, closet en toiletkamertje, alles in mat eikenhout. Dan komt men in de eigenlijke keuken, die ruim 14 voet lang is. Aan den eenen kant staat een zeer verruftig ingericht fornuis, aan den anderen kant, aanrechten, kasten, een groote, waterfilter en bewaarplaats voor ijs en wijnen. Daaraan grenst de provisie-kamer.

De tweede waggon is als eetzaal ingericht. In de voorkamer van vijf voet lang, staat een tafel met marmeren blad, buffet en het noodige meubilair. Daaraan grenst een eetzaal van bijna 25 voet lengte. De lange tafel in het midden heeft plaats voor twintig gasten; tafel en stoelen zijn eveneens in mat eikenhout. De wanden zijn met goudlederen behangsel versierd en s' avonds wordt de zaal door talrijke waskaarsen verlicht.

De prachtigste is de derde en laatste waggon. De salon van 21 voet lengte is bekleed met rood zijden damast, waarop gouden adelaars zijn gestikt. De gepoleiste stoelen en causeuses zijn met dezelfde stof overtrokken. In de hoeken staan sierlijke speeltafeltjes, en vergulde kaarsendragers zorgen voor de verlichting. De knoppen der deuren bestaan overal uit vergulde adelaars.

De slaapkamer des Keizers heeft een ameublement van blauwe zijde; naast zijn kamer is een vertrek, waar 's nachts altijd een kamerdienaar de wacht houdt. Zijn toiletkabinet is met de meeste pracht en goeden smaak gemeubeld en heeft op den vloer evenals alle andere kamers een fijn Smyrnasch tapijt.

Als 't koud is, wordt de geheele trein verwarmd door warmwaterbuizen, die door een kunstig verguld rasterwerk aan 't oog zijn onttrokken.

Een Engelschman, die lang in Madrid gewoond heeft, wil de Mooren bevechten met *ijzeren soldaten.* Hij heeft, volgens *El Globo*, een automaat van plaatijzer gemaakt, in den vorm van een soldaat die zijn geweer aanlegt en met 500 patronen gevuld is, en dien men door middel van raderwerk, uit de verte bewogen door een electrische geleiding, 40 schoten in een minuut kan laten doen. Die ijzeren pop wordt eerst stevig in den grond vastgezet, en men kan hem naar alle kanten doen draaien. In het hoofd zit een dynamietlading, zoodat men de vijanden, die er dicht bijkomen, kan vernietigen. De uitvinder zou der Spaansche regeering hebben aangeboden, met 100 van zulke ijzeren schutters naar Melilla te trekken — tegen een vergoeding van slechts...5 millioen *pesetas.*

Gaarne beweert men in Duitschland dat de Hollandsche taal slechts een tak van het Duitsche is, een dialect, ja een patois. De Hollanders zijn hierop met een antwoord niet verlegen. Eens zeide de vorst Bismarck — hij was toen nog geen vorst — aan een diplomatiek diner te Berlijn met die vrijmoedigheid welke hem eigen is, tot den Nederlandschen gezant; „Gij hebt zelfs geen eigen taal; Uw Nederlandsch is slechts een Duitsch patois" — Dat is best mogelijk, antwoordde iemand..., maar dit belet niet, dat wij een letterkunde hadden voor dat gij een spraakkunst hadt!"

Het hoogste huis in de wereld is ongetwijfeld het kantoor van een levensverzekering maatschappij te Manhattan, dat van de straat tot de nok van den zolder gemeten 370 voet hoog is, dus even hoog als de Dom te Utrecht.

Toch bevat het gebouw slechts 18 verpingen, die gemiddeld 6 meter hoog zijn.

Een firma in Nieuw-Engeland heeft een automatischen lantaarnopsteker uitgevonden, die werkt volgens het beginsel der 8 dagen-klok. Men heeft niet anders te doen dan de op een uurwerk gelijkende machine op te winden, waardoor de lamp op een gegeven oogenblik wordt ontstoken en des morgens uitgedraaid.

In Europa heeft men meestal het electrisch licht in de huizen aangebracht op gelijke wijze als de gaskroonen, die weder een navolging waren van de oude kroonen met waskaarsen. In Amerika geschied het geheel anders. Men maakt er van de gemakkelijk verplaatsbare draadleiding gebruik om de lampjes op de sierlijkste wijze te bevestigen, aan de zoldering, aan de wanden, aan meubels enz., in groepen of afzonderlijk.

Te Chicago was een verlichting te zien, bestaande uit een aan den wand bevestigden bloeienden tak van zilverdraad, waar de lampjes van goudgeel glas den bloesem vormden en het licht door fladderende kapellen van email werd getemperd.

Bij den bouw van nieuwe huizen in New-York wordt in gelijken geest naar sierlijkheid van verlichting gestreefd. In een daarvan is onlangs in een zaal met Moorsche zoldering een lichtende draak van ijzerdraad aangebracht met schubben van brons en kleurige steenen. Reflectors die van binnen zijn geplaatst werpen het licht op de schilderijen waarmede de wanden bedekt zijn.

Op de tentoonstelling te Frankfort was twee jaren geleden reeds een priëel te zien, waar het electrisch licht keurig tusschen het groen was aangebracht.

De beroemde Fransche zeevaarder Bougainville reed door de Champs Elysées te Parijs en ziet te midden der menigte een zijner vrienden wandelen. Hij beveelt den postiljon optehouden en stapt uit het rijtuig.

— Goeden dag, beste vriend, ik heb je in geen eeuw gezien... ik rij naar Versailles, kom mee, we zullen samen dineeren.

— Onmogelijk, ik heb mijn woord gegeven.

— Kom! weiger niet, het zal een smakelijk maaltje zijn.

Half overtuigd, half erin gestopt kwam M. in het rijtuig terecht Men bereikte Versailles, maar hield niet op; toen zeide de vriend:

— Te drommel, we schijnen te Versailles niet te zullen eten, we hebben de stad reeds achter den rug.

Ik zal het maar zeggen, hernam Bougainville, we gaan eten bij een familielid, dat eenige uren verder woont.

De andere werd boos, maar het baatte niet.

Eindelijk houdt het rijtuig stil en men stapt af in een logement, alwaar het middagmaal gebruikt wordt.

— Nu ge in beter humeur zijt, sprak Bougainville, zal ik de waarheid niet langer verbloemen: ik reis naar Hâvre, we zijn er maar twintig uren meer van daan en ge zult me toch niet verlaten; ge hebt wel geen kleeren en linnen bij u, maar in mijn koffer is voorraad volop.

— Vooruit maar, ik ga meê.

De beide reizigers vervolgen hun tocht, zij komen te Hâvre en Bougainville zeide toen:

— Ge wilt immers mijn schip wel eens zien, dat ginds op de reê ligt?

— Goed, sprak de ander en spoedig bevonden zij zich aan boord.

Vriend, hernam de zeevaarder, men wachtte slechts op mij, om het anker te lichten; ik ga een reis rond de wereld doen, ga meê, 't zal u aan niets ontbreken.

M. ziende, dat er niets aan te doen was, nam het zonderling voorstel aan en was alzoo geheel onverwachts op weg om de aarde rond te zeilen.

Eenige jaren geleden wist de commandant van de mariniers te Gosport maar niet wat hij beginnen moest met twee van zijne manschappen, die altijd met elkaar vochten. Geen bedreigingen of straffen mochten baten; pas waren zij uit de provoost,of zij vlogen weer op elkaar aan met nog meer verwoedheid dan te voren.

Eindelijk kwam hij op een gelukkigen inval. De eerste maal, toen die mannen weer voor hem gebracht werden, liet hij hun al de glazen van de kazerne wasschen, de een van binnen, de ander van buiten, en geen van beiden mocht aan het volgende venster gaan, voordat de ander gedaan had.

Den volgenden ochtend gingen zij aan 't werk, en na elkaar voor drie of vier vensters aangekeken te hebben, werd de toestand zoo belachelijk, dat zij het uitproestten van 't lachen, en sedert dien tijd zijn zij goede vrienden geweest.

Naar de berekening met behulp der voltalligste woordenboeken, omtrent het aantal woorden der verschillende talen, heeft de Spaansche taal 20,000; de Engelsche 22,000; de Latijnsche 25,000; de Fransche 30,000; de Italiaansche 45,000; de Grieksche 50,000 en de Duitsche 80,000 woorden.

Wat verstaat gij door *Spiritus familiaris?* vtoeg een Professor aan een zijner leerlingen.

Een Likeur, waar vader, moeder, kinderen, in een woord de heele familie van houdt.

AVISO.

Allá! En el lugar donde descanzan las buenas y generosas almas se encuentra hoy mi estimada Suegra MARÍA LUISA DE PALM, que dejó de existir en la noche del 29 del mes pasado, después de un momento de enfermedad, entregó su buena alma al Criador divino.

Recibiendo todos los Santos Sacramentos de nuestra Santa ley.

Los amigos y conocidos ruegan para el descanzo de su alma.

Descanza en paz.

Bonaire Diciembre de 1893.

M. MUSKUS.

VALE UNA ONZA DE ORO.

En el verano de 1879 un buque de vela chocó contra una roca, cerca de la costa de Irlanda, y en una hora se fué á fondo. El tiempo estaba muy cerrado y nebuloso, pero, afortunadamente había poco viento, el mar estaba tranquilo y la costa no distaba más de media milla. De la gente del buque se salvaron todos, á excepción de uno, un pasajero que se ahogó á pocas brazas de la bahía, en agua muy profunda. Cuando su cuerpo se recogió, se vió que el pasajero mismo se había despojado de sus vestidos, pero que al rededor de la cintura llevaba un ancho cinturon de cuero, *extraordinariamente pesado, lleno de monedas de oro.* Este tesoro fué el que le costó la vida. Si en el último momento hubiera podido este hombre deshacerse del cinturon y arrojar el dinero, hubiera alcanzado la orilla sano y salvo; pero no pudo hacerlo, y pereció.

Bajo diferentes circunstancias, saquemos también nuestra conclusión, después de hacer constar los hechos :—

En una carta fechada en Valencia á 6 de Mayo de 1893, la Señora Josefa Martinez escribe que por espacio de cuatro años había venido sufriendo de dolor de cabeza y de cierto dolor en el estómago. Probó diferentes remedios y cambio de aguas varias veces, pero sin embargo, no experimentó el menor alivio con unos, ni con otras. Desde luego se comprenderá que esto no sólo le causaba disgusto, sino gastos. Ay, cuantos gastan tiempo y dinero buscando en vano la salud, y hacen inútiles esfuerzos por arrojar el peso de una enfermedad. De qué buen grado sacrificarian el dinero, si á cambio de él pudiesen siquiera obtener la salud! Pero perder á un tiempo mismo dinero y salud, y hacer tentativas que terminan en otros tantos fracasos, sólo sirve para hacer creer al paciente que no existe remedio para su enfermedad, que le llena los dias de dolor, y de melancolía.

Pero felizmente para la Señora Josefa Martinez, dió al fin con lo que por tanto tiempo habia andado buscando. Veamos lo que dice. "He vivido en el Grao, y allí, en la farmacia de Izquierdo, oí hablar del Jarabe Curativo de la Madre Seigel, yo compré, y, gracias á su uso, he restablecido por completo mi salud. Si esta medicina me hubiera costado una onza de oro, no me hubiera dolido el gasto. Doy á Vdes. Señores, gracias de todo corazón, por este remedio á que tanto debo, y quedo de Vdes." (Firmado) Josefa Martinez, Calle del Palomar, No. 8, Valencia.

No pretendemos que en ese restablecimiento haya nada de milagroso, pues el único milagro de él consiste en que el Jarabe Curativo de la Madre Seigel (á diferencia de todas las demás medicinas que habia empleado) era perfectamente adecuado á su enfermedad, que era—la indigestión ó la dispepsia. Esta enfermedad es tan común y tan destructora, que casi pudiéramos decir que no existe otra. Ella envenena la sangre y es la causa directa del reumatismo, de la gota, de la influenza, la bronquitis, la tisis, y de todas las formas de postración nerviosa. Sean cualesqueira los síntomas, el estómago es entónces la fuente del desarreglo. Y esta es la razón del infalible éxito del Jarabe Curativo de la Madre Seigel en la curación de esta clase de enfermedad, lo que logra con facilidad manifiesta, aun después que los médicos más famosos se han reconocido impotentes para salvar al enfermo. El sistema digestivo es la fuente de la vida, de la salud y de la robustez : póngasele en órden, y todos los dolores desaparecen ; extíngase la llama, y no arde ya más.

Otro testigo de la bondad de este medicamento :—

'Hace unos dos meses me hallaba en la farmacia de D. Fernando Pina, consultándole respecto al medicamento que debería emplear para curarme un dolor del estómago (dispepsia gástrica), del cavia sufriendo hacia largo tiempo. Me recomendó el Jarabe Curativo de la Madre Seigel, y hoy en dia he de darle las gracias por su consejo; pues después de haber usado tan solo dos botellas de él, me ví completamente libre de la enfermedad. Gracias al Jarabe Curativo de la Madre Seigel, me hallo tan bien y tan fuerte que puedo volver otra vez á mi trabajo. Reciba, pues, la expresión de mi gratitud." (Firmado) Florencio Castro, Provincia de Burgos, Santo Domingo de Silos; Enero, 10, 1893.

La venta, rápidamente creciente, de esta preparación, demuestra la gran estima en que es tenida por todos cuantos la han usado. No sólo aquellos que están gravemente enfermos, sino la mayor parte de los que están ligeramente indispuestos deberían probar sus virtudes. Prevenir, es mejor que curar; no descuidarse, ni perder tiempo, porque, aunque no cuesta una onza de oro, vale más que una mina llena de ese metal.

Porqué, y qué es el dinero, sin la salud

Paul F. G. CURIEL

biedt het geëerde publiek zijne diensten aan tot het geven van lessen in de Fransche taal en in het Italiaansch— of dubbel boekhouden.

Grondtaal: Hollandsch of Spaansch

Curaçao, 13 Juni 1893.

IMPRENTA DE LA LIBRERIA DE A. BETHENCOURT É HIJOS, CURAÇAO